

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Petiti Philosophi & Doctoris Medici, Miscellaneorum Observationum Libri quatuor

Petit, Pierre

Trajecti ad Rhenum, 1682

Cap. XII. Servii Grammatici supinitas in verbis Plinii citandis, pudendus
ejusdem error de leonum natura.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13245

Persarum (inquit) esse debet gentis unguentum. Illi madent eo, & arcessita commendatione ingluvie natum virus extinguunt. Quibus enim corpus ab ingluvie virosum; quanto magis os graveolens ob eandem causam.

C A P U T XII.

Servii Grammatici *supinitas in verbis Plinii citandis, pudendus ejusdem error de leonum natura.*

DOctus ille *Virgilii* interpres hunc versum explicans libri 3.

Et *juncti currum domina subiere leones,* fabulam de Hippomene & Atalanta recitat, quæ omnibus nota est. Sed quod ad rem pertinet, de eorum scilicet metamorphosi in leones, ipsius verbis subjungere visum est. *Hippomenes* (inquit) potitus victoria: in ludo matris Deum, amoris impatientia, cum victa concubuit. Unde irata Dea in leones, eos convertit: & suo currui subjugavit: & præcepit ne secum unquam leones coirent. Nam & *Plinius* in naturali historia dicit leonem cum parda, & pardum cum leæna concumbere. Quibus verbis non solum rem falsissimam pro vera affert, sed etiam a *Plinio* proditam mentitur. Neque enim quisquam aliud ex hoc *Servii* loco in animum inducat, nisi *Plinium* putasse ac scriptis prodidisse leones inter se non coire. Quod tantum abest, ut illi in mentem venerit, ut contra, leonem comperto ex odore leænæ adulterio prorumpere in ultionem dicat. Ac primum, quod leones ex leone concipiuntur, expresse initio capitis illius 16. lib. 8. de Leonibus tradit: *Leoni* (inquit) præcipua generositas, tunc cum colla armosque vestiunt jubæ. Id enim ætate contingit e leone conceptis.

T 2

Quos

Quos vero pardi generavere, semper insigni hoc carent: simili modo femina. Ibi clare e leone conceptos ab aliis pardi coitu genitis distinguit. Infra autem paulo post, quod de Leænæ adulterio dictum est, his verbis confirmat: Odore pardi coitum sentit in adultera leo, totaque vi consurgit in pœnam.

CAPUT XIII.

De fictionibus poëtarum, quales esse debeant? Servii de iis monitum. De miserando Laocoontis & filiorum ejus interitu fictio explicatur.

Nullam esse poësim sine fictione, & Socrates apud Platonem in Phædone sciscit, & Aristoteles in Poëtica confirmat. Sed non quævis fictio fabulæ ad poëtæ institutum facit, sed quæ erudita est, & aliquid scitu dignum tegit, aut ad veritatem alludit. Hac fine præscriptoque, fingat sane poëta, & miraculis lectorum mentes detineat. nebulas autem Helicone ne legat, neve in eam amentiam prolabatur, ut putet sibi quidvis fingere & garrere licitum esse, aut pueriles nœnias & anilia deliramenta in Musarum sacra-ria introducere. Nam, ut Horatius in Arte ait,

Aut prodesse volunt, aut delectare poeta.
inanes igitur fabulas nihil prodesse palam est, sed neque delectare possunt. Quæ enim voluptas ex meris nugis capi potest? nisi forte aniculis & pueris, qui nondum ære lavantur. cordatis quidem viris nihil placere potest, nisi quod aut plane sit verum, aut ad verum ducat. Tales sunt fabulæ sapientum; tales & magnorum poëtarum, quæ ideo figuræ potius & simulacra veritatis, quam mendacia dici debent. Hæc quo-